

Фундаментальні принципи системи латинського нотаріату

Нотаріус та його службові обов'язки

Нотаріус, фахівець у галузі права - це публічна посадова особа, яка призначається на посаду державою з метою надання достовірності юридичним актам і договорам, які він засвідчує, і консультування осіб, які звернуться до його послуг.

Нотаріус, будучи наділеним публічної функцією, виконує свої обов'язки незалежним і неупередженим чином, не входячи в ієрархію державних чиновників або службовців.

Нотаріальне міністерство (нотаріальні послуги), охоплюючи сукупність правової роботи в сфері неупередженого правосуддя, забезпечує клієнтові правову безпеку, запобігає можливим суперечкам, які може вирішити за допомогою правової медіації, та є необхідним інструментом для відправлення правосуддя.

Нотаріальні документи

Нотаріальними актами, що стосуються будь-яких юридичних угод, є акти, засвідчені нотаріусом. Їх достовірність стосується підпису, змісту і дати документа.

Дані нотаріальні акти зберігаються у нотаріуса і класифікуються в хронологічному порядку. Постійно дотримуючись припису закону, нотаріус при складанні нотаріальних актів інтерпретує волю сторін і адаптує форму її викладу до вимог закону. Для цього нотаріус встановлює особу, дієздатність і, за необхідності, законність повноважень сторін. Нотаріус контролює законність актів, при цьому пересвідчуючись, що воля сторін, що домовляються, була висловлена вільно і свідомо в його присутності, на якому б носії вони не оформлювалися.

Нотаріус є єдиним автором своїх актів. Він має право прийняти або відхилити будь-який проект, наданий йому, або за погодженням з договірними сторонами внести зміни, які він вважає доречними.

Договірні сторони мають право на отримання копії оригіналу документа, що зберігається у нотаріуса. Засвідчені копії нотаріальних документів мають таку ж силу, як і оригінал. Нотаріус також може надати копії акта особам, які, відповідно до національного законодавства, можуть мати законний інтерес знати про зміст документа.

Нотаріальні документи мають як презумпцію законності, так і презумпцію правильності їх змісту і можуть бути оскаржені виключно у судовому порядку. Нотаріальні документи наділені доказовою і виконавчою силою.

Нотаріальна дія поширюється також на посвідчення підписів приватних осіб на приватних документах, на посвідчення відповідності копії оригіналу і інші види дій, передбачених національним законодавством.

Нотаріальні акти, що відповідають вищезазначеним принципам, повинні визнаватися всіма державами і породжувати ті ж доказові, виконавчі та утворюючі права і обов'язки наслідки, що і в країнах їх походження.

Організація нотаріальної діяльності

Національний закон визначає сферу компетенції кожного нотаріуса, а також кількість нотаріусів, необхідну для належного забезпечення їх завдань.

Закон також визначає місце розташування кожного нотаріального офісу, гарантуючи справедливий розподіл по всій території.

Нотаріуси повинні входити в колегіальний орган. Один єдиний орган, що складається виключно з нотаріусів, представляє нотаріат країни.

Закон кожної країни визначає умови допуску до нотаріальної професії та здійснення публічної функції нотаріуса. Для цієї мети законом встановлюється проведення необхідних випробувань або іспитів і вимагається в будь-якому випадку від кандидатів знання права і юридичної кваліфікації.

Нотаріальна деонтологія

Закон кожної країни визначає дисциплінарний режим нотаріусів під постійним контролем державної влади та колегіальних органів.

Нотаріус зобов'язаний бути лояльним і чесним по відношенню до тих, хто звернувся за його послугами, до держави і колег по професії.

Нотаріус, відповідно до публічного характеру своєї функції, повинен дотримуватися професійної таємниці.

Для досягнення рівноваги, необхідної для укладення неупередженого (справедливого) договору, неупередженість нотаріуса також висловлюється наданням належної допомоги тій стороні, яка знаходиться в менш вигідному становищі стосовно іншої сторони.

Вибір нотаріуса здійснюється виключно сторонами.

Нотаріус зобов'язаний дотримуватися правил професійної деонтології як на національному, так і на міжнародному рівні.

Документ, затверджений Асамблеєю нотаріатів - членів Міжнародного союзу нотаріату Рим, Італія - 8 листопада 2005